

zájmech nebo povinnostech fyzických nebo právnických osob v oblasti veřejné správy, a to pouze v rozsahu této jejich rozhodovací činnosti.

3. Dle § 8a zákona č. 106/1999 Sb. informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.
4. Dle článku 4 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „GDPR“) se „osobními údaji“ rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby.
5. Dle článku 6 odst. 1 písm. c) a e) GDPR zpracování je zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z těchto podmínek a pouze v odpovídajícím rozsahu: c) zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje; e) zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce.
6. Dle § 6 zákona č. 110/2019 Sb., o ochraně osobních údajů, v platném znění (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“) nestanoví-li jiný právní předpis jinak, správce není povinen při zajišťování chráněného zájmu posuzovat před zpracováním osobních údajů k jinému účelu, než ke kterému byly shromážděny, slučitelnost těchto účelů, je-li toto zpracování nezbytné a přiměřené pro splnění a) povinnosti, která je správcem uložena, nebo b) úkolu ve veřejném zájmu stanoveného právním předpisem nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen. (2) Chráněným zájmem podle odstavce 1 se rozumí a) obranné nebo bezpečnostní zájmy České republiky, b) veřejný pořádek a vnitřní bezpečnost, předcházení, vyhledávání nebo odhalování trestné činnosti, stíhání trestných činů, výkon trestů a ochranných opatření, zajišťování bezpečnosti České republiky nebo zajišťování veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech, c) jiný důležitý cíl veřejného zájmu Evropské unie nebo členského státu Evropské unie, zejména důležitý hospodářský nebo finanční zájem Evropské unie nebo členského státu Evropské unie, včetně záležitostí měnových, peněžních, rozpočtových, daňových a finančního trhu, veřejného zdraví nebo sociálního zabezpečení, d) ochrana nezávislosti soudů a soudců, e) předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání porušování etických pravidel regulovaných povolání, f) dohledové, kontrolní nebo regulační funkce spojené s výkonem veřejné moci v případech uvedených v písmenech a) až e), g) ochrana práv a svobod osob, nebo h) vymáhání soukromoprávních nároků.
7. Podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. platí, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
8. Při vyřizování žádosti soud shledal, že žádosti nelze vyhovět, neboť by mohlo dojít, v případě poskytnutí informací, k neoprávněnému nakládání s osobními údaji XXXXXXXXXXXXXXXX (dále jen „dotčená osoba“).

9. Soud v souladu s článkem 6 písm. c) a e) GDPR zpracovává osobní údaje účastníků řízení a jejich zástupců v souvislosti s probíhajícími řízeními, jichž je subjekt údajů účastníkem. Rozsah zpracování těchto osobních údajů je tak vymezen účelem, kterým je plnění úkolu prováděného soudem jako povinným subjektem ve veřejném zájmu. Poskytnutí osobních údajů subjektu údajů bez jejího souhlasu třetí osobě je možné pouze tehdy, jestliže je tato povinnost povinnému subjektu (jako správci osobních údajů) uložena anebo je to nezbytné a přiměřené pro splnění úkolu ve veřejném zájmu stanoveného právním předpisem nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen (viz ustanovení § 6 odst. 1 zákona o ochraně osobních údajů).
10. Z žádosti vyplývá, že žadatel požaduje informace týkající se podnikatelské aktivity dotčené osoby, tedy počet exekučních řízení, kde XXXXXXXXXXXXXXXX je/byl zástupcem oprávněného, pokud byl vedením exekuce pověřen soudní exekutor JUDr. Lukáš Jícha, a dále v kolika takových exekučních řízeních zastupovala dotčená osoba společnost GIENGER spol. s r.o. I takováto informace je osobním údajem dotčené osoby, neboť tím žadatel získá povědomí o jejích aktivitách při výkonu povolání.
11. Protože poskytnutí těchto informací je v rozporu s ustanovením § 6 písm. c) a e) GDPR a ustanovení § 6 odst. 1 zákona o ochraně osobních údajů, požadované informace nelze poskytnout, neboť by to bylo v rozporu s ustanovením § 8a zákona č. 106/1999 Sb.
12. Vzhledem k tomu, že zákon omezuje shora uvedené právo žadatele, povinný subjekt dále posuzoval, zda v tomto konkrétním případě není dána naléhavá společenská potřeba na omezení základního práva účastníků řízení na ochranu práv a svobod, a zkoumal splnění podmínky nezbytnosti omezení tohoto základního práva a svobody jednotlivce v demokratické společnosti.
13. Při řešení konfliktu mezi základními lidskými právy a svobodami je využíván tzv. test proporcionality, jehož výsledkem je závěr o nutnosti upřednostnit jedno z konkurujících si subjektivních práv při současném minimálním omezení práva druhého., skládající se ze tří kritérií, která byla definována v nálezu Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02: „První z nich je princip způsobilosti naplnění účelu (nebo také vhodnosti), dle něhož musí být příslušné opatření vůbec schopno dosáhnout zamýšleného cíle, jímž je ochrana jiného základního práva nebo veřejného statku. Dále se pak jedná princip potřebnosti, dle něhož je povoleno použít pouze nejšetrnějšího – ve vztahu k dotčeným základním právům a svobodám – z více možných prostředků. Třetím principem je princip přiměřenosti (v užším smyslu), dle kterého újma na základním právu nesmí být nepřiměřená ve vztahu k zamýšlenému cíli, tj. opatření omezující základní lidská práva a svobody nesmějí, jde-li o kolizi základního práva či svobody s veřejným zájmem, svými negativními důsledky přesahovat pozitiva, která představuje veřejný zájem na těchto opatřeních.“
14. Žadatel se domáhá sdělení informací o počtu exekučních řízení, kde dotčená osoba XXXX XXXXXXXXXXXX zastupoval oprávněného/oprávněnou, pokud byl vedením exekuce pověřen soudní exekutor JUDr. Lukáš Jícha a zároveň v kolika takových řízeních zastupoval XXXXXX XXXXXX společnost GIENGER spol. s r.o. Tyto informace nebyly poskytnuty, neboť by se jednalo o neoprávněné nakládání s osobními údaji dle § 6 písm. c) a e) GDPR a ustanovení § 6 odst. 1 zákona o ochraně osobních údajů, což zákon zakazuje (viz § 8a zákona č. 106/1999 Sb.). Zásah do práva na informace spočívající v odmítnutí žádosti je plně způsobilý dosáhnout sledovaného cíle, a to neposkytnutí informací, jejichž poskytnutí zákon vylučuje. Princip vhodnosti je tedy naplněn. Vzhledem k charakteru žádosti není možné použít šetrnějšího opatření než odmítnutí žádosti jako celku, neboť i sdělení počtu řízení vede k poskytnutí informace týkající se podnikatelských aktivit dotčené osoby. Princip potřebnosti je tedy rovněž naplněn. Pokud jde o třetí princip přiměřenosti, povinný subjekt se zabýval

hodnocením, zda existuje nějaký veřejný zájem na poskytnutí žádané informace, neboť právo na informace je politickým právem, které slouží k realizaci svobody projevu. Žadatel v žádosti neuvádí důvod, pro který informace požaduje; tato informace není povinnou náležitostí žádosti o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., nicméně soud k této skutečnosti při provádění testu proporcionality přihlížel. Vzhledem k absenci tohoto údaje soud neshledal veřejný zájem na poskytnutí požadované informace, který by vedl k upřednostnění práva na informace před právem na ochranu soukromí a osobnosti dotčené osoby, která ani není osobou veřejně činnou.

15. Na základě shora uvedených skutečností povinný subjekt žadatelovu žádost odmítl podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 8a zákona č. 106/99 Sb. v plném rozsahu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se lze podat odvolání ve lhůtě 15ti dnů ode dne doručení rozhodnutí, a to k Ministerstvu spravedlnosti České republiky prostřednictvím Okresního soudu Praha - východ.

Praha 18. července 2022

Mgr. Jana Stejskalová
předsedkyně Okresního soudu Praha-východ